

Пинокио

(Приккюченията на единъ палячо)

Приказка на К. Колоди, драматизиралъ въ картини Люб. Георгиевъ.

Лица:

Майсторъ Антонио по прѣкоръ „Череша“

Джепето или „Качамачко“

Пинокио — синъ на Джепето.

Една птичка

Единъ старецъ

Лисица и Котка

Кръчмаръ

Фея

Куче

Едно момче

Коломбина

Арлекино и др. палячета

Директоръ на кукли

Стражаръ

Съседи

Соколъ, Гарванъ, Бухалъ и Щурецъ, Заякъ, Папагалъ, Змия и Свѣтулка. Единъ стопанинъ гълъбъ и народъ.

Първа картина.

(Работилница на дърводѣлеца Антонио, или както всичкитѣ го наричатъ майсторъ „Череша“. Той е съ червенъ носъ, като узрѣла череша. Съ престилка и брадва въ ржка готви се да дѣла едно дърво, като си тананика.)

Антонио. — Тъкмо на време намѣрихъ това дърво, ще направя отъ него кракъ за маса. (взема дървото замахва да го дѣла, но въ тоя моментъ се чува тънъкъ гласъ).

Гласътъ — Не ме удрай силно!

Антонио — (оставя съ вдигната ржка въ въздуха). Какво? Кой се обажда? (Той се оглежда, но

не вижда никого. Поглежда подъ пейката, поглежда въ шкафа, въ коша за талашъ, отваря вратата и гледа на улицата, но и тамъ никой. Почва да се смѣе и се почесва по врата.) Гледай ти! Наверно тъй ми се дочуло! Хайде на работа! (удра съ брадвата дървото).

Гласътъ — (съ тъженъ гласъ) Охъ боли ме!

Антонио — (вкамененъ съ опулени очи преперейки) Отъ кжде ли иде този гласъ? Тукъ нѣма жива душа. Нима това парче дърво може да плаче като дете? Не вѣрвамъ. То е едно обикновено парче дърво за гориво, както всички други, и ако се сложи въ огъня, ще сваря цѣло гърне бобъ... Е, тогава каква е тая работа? Ако нѣкой се е скрилъ вътре, толкова по зле за него! Сега ще му дамъ да разбере, (Почва да удра дървото по стената, но като не чува вече гласътъ започва да се смѣе и оправя косата си) Разбирамъ, сторило ми се е, че нѣкой извика „Охъ“. Да се заловя пакъ на работа. (тананика, взема рендето и почва.)

Гласътъ — Спри! Ти ме гѣделичкашъ по тѣлото!

Антонио — (пада като отъ гръмъ ударенъ. На вратата се похлопа.)

Дженето — (Влиза. Той е съ жълта рунтва коса, която много прилича на качамакъ.) Добъръ день майсторъ Антоний! Какво правитѣ на земята?

Антонио — Уча азбуката, на мравкитѣ.

Дженето — И тазъ добра!

Антонио — Ами кой ви докара при мене, куме?

Дженето — Краката ми. Азъ дойдохъ при васъ майсторъ Антонио, за да ви моля за една услуга.

Антонио — (повдига се на колене) На ваше разположение съмъ.

Дженето — Тази сутринъ намислихъ една работа...